

בתי המשפט

ת"פ 366/04		בבית המשפט המחוזי בירושלים	
16/06/2008		כב' השופט יצחק ענבר	לפני:

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

1. פנחס (פיקי) בידרמן
2. יואב זכאי
3. מרדכי בן אבנר בן-שך
4. פזגז 1993 בע"מ
5. אייזיק מוצ'ניק
6. שמעון הורוביץ
7. אריה שטקל
8. רפאל פרדיס
9. החברה האמריקאית הישראלית לגז בע"מ
10. משה אולדק
11. רוני רותם
12. ישראל אנגל
13. צבי תגר
14. סופרגז חברה ישראלית להפצת גז בע"מ
(נאשמים 1-11, 13-14 – משפטם הופרד)
15. דוד שזר
16. צבי מור
17. גדעון בנסקי (משפטו הופרד)
18. שמואל דנקנר
19. דורגז בע"מ (משפטה הופרד)

ב"כ המאשימה – עו"ד אסף מוזס
ב"כ נאשם 16 – עו"ד יוסי לוי

הנאשמים

החלטה

1. לפני בקשתו של נאשם מס' 16, מר צבי מור, לבטל חלקים מכתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק, להרשיעו על פי הודאתו בכתב אישום זהה לכתב האישום המתוקן שעל פיו הורשעו הנאשמים שעמם ערכה המאשימה הסדרי טיעון, ולעבור בעניינו לשלב הטיעונים לעונש.

2. תמצית טענותיו של הנאשם היא, כי המאשימה לא ערכה עמו הסדר טיעון מטעמים בלתי סבירים בעליל; כי הודייתו החד צדדית, בעובדות זהות לאלה שבהן הודו הנאשמים שהגיעו להסדרי טיעון, עדיפה על פני הודיה במסגרת הסדר טיעון; כי הוא אינו יכול להיות צד יחיד להסדר כובל בנוגע לפרטי האישום שבהם לא הודה; וכי התעקשות התביעה למצות עמו את הדין על פי כתב האישום המקורי עולה כדי אכיפה בררנית פסולה.

3. המאשימה טוענת מנגד, כי סוגיית הסדר הטיעון והמגעים לו אינם עניין לבית המשפט לעסוק בו. בתוך כך מדגישה המאשימה, כי היא חולקת על האופן שבו מציג הנאשם את הסוגיה. המאשימה מוסיפה וטוענת, כי מחומר הראיות עולה כי מדובר בנאשם מרכזי ובכיר, אשר עוצמת הראיות נגדו משמעותית במיוחד לעומת שאר הנאשמים בתיק, בפרט באשר לחלקי כתב האישום שבהם לא הודה. הודייתו של הנאשם בעובדות זהות לאלו שבהן הודו הנאשמים האחרים, שערכו הסדרי טיעון, באה רק בשלב מאוחר של המשפט, לאחר שהוחל בשמיעתה של פרשת ההגנה. בנסיבות אלו, החלטתה של המאשימה שלא להסתפק בהודייתו החלקית של הנאשם, אלא לנסות להוכיח את כל מה שיוחס לנאשם בכתב האישום המקורי, הנה החלטה עניינית וסבירה.

4. לאחר ששקלתי את טענותיהם של הצדדים הגעתי למסקנה, כי דין הבקשה להדחות. להלן יובאו הנימוקים למסקנתי זו.

א. עמדתה של המאשימה, כי בית המשפט השומע את התיק העיקרי איננו צד להסדרי הטיעון ואיננו מעורב במגעים לכריתתם, מעוגנת היטב בהלכה הפסוקה. אין, אפוא, מקום לבקש מבית משפט זה לקבוע ממצא באשר לאחריות לכישלון המגעים להסדר טיעון בין הנאשם לבין המאשימה.

ב. טענתו המרכזית של הנאשם, שלפיה מבחינת האינטרס הציבורי אין הבדל בין הסדרי הטיעון שערכו נאשמים אחרים בתיק, לבין הודייתו החד צדדית של הנאשם בכתב האישום המתוקן שבו הודו אותם נאשמים – אינה מקובלת עליי.

ראשית, במסגרת הסדרי הטיעון ויתרה המאשימה על הוכחת חלקים מכתב האישום, ואילו הנאשמים הודו והסכימו לקבל על עצמם עונשים מסוימים. לעומת זאת, הודייתו החד צדדית של הנאשם דנן אינה מקפלת בחובה הסכמה

שנית, הסדרי הטיעון שערכו נאשמים אחרים בתיק נערכו עוד קודם לגמר פרשת התביעה. לעומת זאת, הודייתו של הנאשם דנן באה רק לאחר תחילתה של פרשת ההגנה.

לאור שני השיקולים שצוינו לעיל, התמורה שתפיק המאשימה כמייצגת הציבור מהודייתו החד-צדדית של הנאשם, אינה שקולה לתמורה שהפיקה מהודייתם של הנאשמים שערכו עמה הסדרי טיעון. ממילא שאין פסול בהחלטתה של המאשימה למצות עם הנאשם את בירורו של כתב האישום המקורי. במאמר מוסגר יוער, כי כך הם פני הדברים אף בטרם נותנים את הדעת על טענותיה הנוספות של המאשימה, שלפיהן עוצמת הראיות כנגד הנאשם הנה חזקה במיוחד וכי גם מעמדו בקרטל היה בכיר במיוחד, טענות המצריכות מעצם טבען בירור עובדתי שמקומו, ככל שיהיה בו צורך, הנו בהכרעת הדין.

ג. עמדת המאשימה, שלפיה עריכת הסדר טיעון עם חלק מהנאשמים אינה שומטת את הקרקע מתחת להרשעת הנאשמים, שעמם לא נכרת הסדר טיעון, באותם פרטי אישום עודפים ששותפיהם לעבירה לא הורשעו בהם, מעוגנת היטב בהלכה שנפסקה בע"פ 8899/06 ארמין נ' מדינת ישראל. החלטתה של המאשימה לוותר במסגרת הסדרי הטיעון על חלקים מכתב האישום המקורי יפה, אפוא, רק כלפי מי שהיו צד להסדרי הטיעון, ואין המאשימה חייבת להחילה גם על מי שבחר שלא לערוך הסדר טיעון.

5. הבקשה נדחית, אם כן.

המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים.

ניתנה היום י"ג בסיון תשס"ח (16 ביוני 2008) בהעדר הצדדים.